

handicaporganisationerne synes tilgodeser tingene bedre end i dag. Men vi vil ikke være med til at fjerne de frihedsgrader, som også er i nogle af ordningerne.

Det korte af det lange er, at vi går konstruktivt ind i udvalgsarbejdet, og vi ser gerne på det, men vi tror faktisk, meget kan klares ved en ændret praksis og uden paragrafændringer.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti er enig med SF i, at personer mellem 18 og 65 år, der har brug for personlig hjælp og pleje, praktisk bistand, ledsagelse samt vedligeholdelse af fysiske færdigheder, skal have den hjælp, de har behov for.

Behov er forskellige fra menneske til menneske, så det er individuelle vurderinger, der skal til, og det er kommunernes pligt at tage vidtgående hensyn til borgernes ønsker, når den konkrete udmåling af hjælpen skal foretages.

Lovgivningen er klar, for inden for de handicapkompenserende bestemmelser er der faktisk mulighed for at tilrettelægge en helhedsorienteret indsats, så man på den måde kan tage vidtgående hensyn til borgerens ønsker.

Vi mener ikke, det er lovgivningen, der er noget galt med, vi mener, at lovgivningen lever op til sit formål. Problemet ligger et andet sted, nemlig ude i kommunerne hos sagsbehandlerne. Mange brugere føler sig forkert behandlet af kommunerne, og årsagen er især, at kommunerne kører ordningerne forkert eller alt for forskelligt. Kommunerne mangler viden, og informationen fra de offentlige myndigheder til brugerne er alt for ringe.

Det er ikke noget, der er grebet ud af den blå luft. Jeg har faktisk forud for behandlingen af SF's forslag bedt en af mine bekendte, der er sagsbehandler, om at gennemgå forslaget. Hun var helt enig i, at nogle kommuner vælger at fortolke de gældende regler så smidigt som muligt, mens andre kommuner fortolker bestemmelserne meget snævert.

Et andet eksempel er § 84, der omhandler dækning af merudgifter: Til trods for at der er en tjekliste, en helt konkret liste, der beskriver, hvad man har ret til og krav på, så er der flere brugere, der ikke får dækket deres merudgifter, og vi taler om udgifter, som de har ret til at få dækket ifølge lovgivningen. Det kan skyldes forkerte udregninger, eller at mange sagsbehandlere ikke gør opmærksom på loven og hjælper med beregningen.

Det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende, at det forholder sig således, og det skal der rettes op på.

Vi mener, at konklusionen må være, at der generelt er et stort behov for, at brugerne får mere information om, hvad de har krav på inden for diverse hjælpeordninger, og at de offentlige myndigheder lever op til intentionerne i service-loven. Det støtter vi i Dansk Folkeparti.

Men vi kan ikke støtte en lovændring, fordi vi mener, det er unødvendigt at ændre en lovgivning, der lever op til sit formål.

Kl. 17.15

Derimod vil Dansk Folkeparti spørge socialministeren, om regeringen har gjort sig nogle overvejelser over, hvordan man kan få de offentlige myndigheder til at leve op til intentionerne i lovgivningen. Vi mener selvfølgelig, at det er uholdbart for borgerne, at sagsbehandlere tolker loven efter forgodtbefindende. Så vi ser gerne, at der over for kommunerne præciseres, hvad der er deres ret og pligt.

Charlotte Dyremose (KF):

Også i Det Konservative Folkeparti er vi naturligvis meget enige med SF i de intentioner, der ligger i det beslutningsforslag, vi behandler her.

Det er klart, at for de mennesker, som har brug for hjælp i deres hjem eller uden for deres hjem, er det vigtigt, at de får deres behov dækket på en måde, så de kan fungere så normalt som overhovedet muligt.

Samtidig er det meget vigtigt for os i Det Konservative Folkeparti, at lige muligheder ikke altid kræver lige behandling, men at de netop ofte kræver forskellig behandling.

Derfor har vi også været glade for nogle af de initiativer, som er taget i regeringen, f.eks. nye muligheder for praktisk hjælp og personlig pleje, hvor man nu har fået mulighed for også at vælge private udbydere. Det er endnu et eksempel på den fleksibilitet, som vi meget gerne ser i den offentlige sektor og særligt over for de mennesker, der har behov for hjælp til meget personlige og intime ting.

Men ud over det må vi sige, at vi ikke finder, at det er nødvendigt med en lovændring, da vi mener, at lovgivningen på området, som det også er blevet fremført af andre ordførere, faktisk lever op til de formål.

Spørgsmålet er selvfølgelig, om den tværfaglige indsats og koordineringen i de enkelte kommuner kan blive bedre. Det mener vi der er set eksempler på i den seneste tid at den kan blive,